

Պարույր Սևակ

Հայտարարում եմ

Օդում լավ ձեռք է մնացել կախված՝
սիրո՛վ կսեղմեն.
Անարատ սի՞րտ է գուր տեղը դադված՝
ցա՛վը կմեղմեն.
Սրբատաշ քա՞ր է լուռ ընկած գետին՝
կդնեն պատի՛ն.
Թե հալոցք է պետք՝ սառույց էլ լինեն՝
կդառնան կաթիլ.
Թե թանաք է պետք փրկարար գործին՝
Ի՛նչ թանաք, կտան արյո՛ւնըս անգամ,
Թե նոր գոհ է պետք ընդհանուր գործին՝
Այդ ո՞ւմ եք փնտրում, ես արդեն հո կամ:
Նան ասում եմ.
Գերադասում եմ կրակից հեռու մի փոքր մրսել,
Քան այրվել նրա մոտիկությունից.
Եվ հրաժարվել հյուրասիրվելու սուր ցանկությունից,
Քան դժվարությամբ կերածս մարսել...
Հայտարարում եմ.
Միայն ընդհանուր հայտարարում եմ
Ճշտվում - ճշգրտվում տրված թվերը,
Թռիչքի մեջ եմ փորձվում թևերը,

Մարմնի ձևերը՝
լոկ մերկանալիս,
Անգին նվերը՝
լոկ ստանալիս,
Լոկ ճուտ հանելիս՝
Թռչունի առողջ կամ լակ ձվերը
Թռչուններն իրենք՝
Երբ սկսվում է նրանց չվելը...
Հայտարարում եմ.
Չե՛մ պրծնի երբեք կնոջ նագանքից,
Իսկ նագուտուզից հոգնել եմ վաղուց...
Չե՛մ ելնի երբեք խորունկ ակոսից,
Խորամանկ փոսից զգվել եմ վաղուց....
Չե՛մ հոգնի երբեք մարմնի մարզանքից,
Մտքի մարզանքից հոգնել եմ վաղուց...
Հայտարարում եմ.
Իմ փորձված մետրը երբեք չեմ փոխի
անորոշ թիզով,
Փորձված բանջարն իսկ երբեք չեմ փոխի
անծանոթ մսով:
Միջնադար ընկնեմ,
Թե բռնակալ է իմ շահնշահը՝
չեմ դառնա վեցիր,
Ես նրա համար ոչ թե շքեղ գորգ -
Չեմ դառնա անգամ և մաշված խսի՛ր...
Ապագա ընկնեմ՝
Եթե հանդիպեմ գայլ ու աղվեսի,
տուզի և տզի,
Գործուղում կառնեմ, կվերադառնամ
Քսաներորդի այս ծանոթ կեսին...

Հայտարարում եմ, օ ո՛չ, խնդրում եմ.

-Գործողում տվեք ապագա գնամ...

29.V.1957թ.

Մոսկվա